

Habitus hic omnibus Carmeli Confratribus injicit necesse statum sanctum, & profutus Christianam docendi vitam, abrenuntiandi omnibus Mundi placit, quemadmodum primi Christiani qui baptisimus recipientes, munda, albaque vestes indebantur hunc carentem accommodata. Sed pluri-
mi ad hoc ne animum quidem averterint, quia causa est per-
quam pauci proficiunt suis officiis perfunguntur. Opus est
igitur, ut per temporum intervalia a Confratribus suis

rum etiam, quæ ibi facta fuérunt a Mundi nativitate, & quæ ibidem fient in finem usque seculorum. Addis his, quæ Confratrum officia sub peccati pena non obligent; meritum habent mandatorum, qui pena subiciantur. Hac illos Virtute prædios faciunt, qui nōcētes efficiant. Non imitantur Mundi leges, qui homines servos faciunt, eoque genere cogunt sub pondere ipsarum, ita ut si Capucinæ jugum est, Sancta Virgo cum Filio suo dicere posset: *Jugum meum fave est, & onus meum lewe.*

ANNO RECENS. Ad vos dilectos Carmeli Confratres revertor, ad vos
inquit; qui cum habeatis viam adeo tutam, ac faciem
confusendi salutis vestrae, fortasse eadem uti negligitis? Nonne
Nonne iure exprobari vobis potest?, curam anime vestrae
noxiuum esse omnia curarum, canque a vobis nullo
profutis in discrimine haberi? Nunquid vos deterreret diffi-
citas obediendi munera vestrae professionis? Quamvis San-
ctissima Virgo a vobis omnia exquirere bona vestra, ut
in tuto poneatis illa vita alterius; quamvis ut fe obso-
letat ad respondendum de vestra perseverantia, a vobis
exigeret quidquid ferventissimi ex famulis suis ultro pre-
fligerunt ad iliam honordam; quamvis pro Scapulari
vobis exhiberet cilicium, vel auferre alieius Religiosum
habitum, nunquid vobis ambigendi locus esset? Nonne et
contra amplectendum esset cum ardore pretiosum hoc pi-
gma aeterna felicitatis vestra? Si yobis aliquid propofis-
set molestius, gravius, acerbius, vel magis difficile, &
heroicum, hoc lane pratermetendum non esset, quia pro-
cul dubio fieri posset. Quid igitur pratermetendum est,
ut anima nostra extra perenni aleam constituantur, pre-
fertim vero cum non nisi in aeternitatem valeat pertire?
Si innocenter foliam amisisti per origine peccatum, il-
lam reparare potes per Scapulare. Hoc profundis videatur
Virgo Sanctissima, cum illud vocavit *Signum fatus*, pa-

Hoc istud ad
Confratres
et viatores
cum confor-
matis eius
obligacionis
quoniam fave-
reunt.

Confratres Montis Carmeli, hæc vos cogitate oportet
insegnare Scalpare, quod genitus. Geistare Sanctæ Virgi-
nis insignia, indui habitu illius, honorare, & invocare
causam peculiaritatem devotionis, & quamvis omnes ha-
causam, quæ cohibere deberent vestras cupiditates, & pra-
va desideria vestra jugulare, iisdem semper mancipari;

inuncte inani veterum exhortationis & extremitus
quidem vosine humiliare, & iustis inflari vana Sanctitatis
specie; penitentiam, & auferendum crepare, & nullam
voluntatem vim inferre ad refundendum aliquod luxus,
aut voluptatum; petere a Deo per Mariam intercessionem
gratiam manutendimus, & patienties, & nihilomni nihil
pati velle, quod foliatum nostrum perturbet; detestari
peccata nostra secundum formulam devotionis, & quotidie
relabi minus ex fragilitate, & ex inopinato, quam ex vo-
luntate, ac nequitia: hoscine est veros esse Mariae devo-
tos? Hoccine est gerere vestem, cuius memoria omnes cu-
piditates nostras deberet extinguere, ac earam impetrare
frangere? Quid? ut hoc pauci vivere possent necesse erat;
ut nomina nostra ferirebantur in Nomenclatura hujus Con-
fraternitatis, ut simulata cum humiliante peteremus ad-
mitti in numerum domitorium Beatae Virginis? Non ti-
metis, ne illa hac hypocritice irritata vobis dicat, quod di-
cebat populo suo Deus per os Sophonia Prophetae: Visita-
bo in ira mea eas qui omnes, qui indui sunt vestes peregre-
nas. Sermo Manuscriptus.

Confratres
Confederare
debet fel-
icitatem
cavendum
et exal-
tari; fum-
mari Car-
meli.
Welli.

Nefcio; utrum Confratres in confidente bona quibus fruatur in societate, quam habent cum religiosis Sancti Ordinis Montis Carmeli, & utrum satis sublimiter conceperint ideam sua felicitatis. Tandem ergo concipiunt aliquando se per hoc particeps fieri omnium meritorum huius ordinis, vel si vultis, ipsos meritos in unoquoque ex his Religiosis, in omnibus manusibus, quia exercitent se secundum spiritum vocationalis suarum; ita ut dicitur possit, vi hu- jus federis & hujus unionis ipsos vigilare in his, jejunare in aliis, cibarium ferre in iisis, Domino laudes concinere in illis; in Concionatoribus concionari; in Sacerdotibus offere factum; quia quod per se facere nequeunt, efficiunt per hos Religiosos, cum quibus coniuncti sunt per affinitatem, quam habent cum ipsis. Ita Religiosi sunt, quin vota nuncupent; servant castitatem, quin illam profestantur; exercitent paupertatem, quin suis le bonis exuant; jejunant; quin abstineant; meritum aequaliunt bonorum operum, quin earum proximam habeant. Spirituales adquirunt divitias in omnibus mundi plagiis, ad quas Ordo Carmeli se extendit; citra pericula commercium facientes, sine labore dicentes; & non solum particeps sunt omnium bonorum operum que in ordine sunt universi, sed illo-

verunt per Scapulare, quandoquidem reliqui illis spiritum tunu tamquam Hereditatem cum Sancto habitu suo. *Ibidem*.
Scapulare applicari potest, quod Yvo Carnotensis dixit de habitibus Sacerdotum; & Territorianus de paliu Chri- stianorum, cavendum esse ne tamquam falsius signe defatur, qui habitet nimis malum & res significata. Cavete igitur, Fratres mei, ut Sancto hoc Habitum indui, indi- minis etiam Virtutibus Sancta Virginis, que juxta Sancti Anselmi sententiam, magis congrue sunt hominum infor- mitati, quam Virtutes Iesu Christi. Contendite, ne San- ctus hic Habitus vos rubore suffundat coram Deo, & co- ram hominibus, nisi vita veltra fuerit conformis Sancti- tati, cuius signum est, & qualitati Filiorum Mariz; quem- admodum enim solus habitus non constituit Monachum; & ne folium Scapulare non faciat praedestinatum. Verum est, ve- stimentis Domini nostri non defuisse Virtutem morbos cu- randum; sed tunc, ubi cum fide tanguntur. Similiter San- ctissima Virginis Scapulare Virtutem habet Sanctos facien- ti; sed tunc cum geritur cum spiritu illius; quod tunc fit, cum non solum est habitus Sanctitatis, qui gratiam meretur, sed etiam habuit necessitatem, qui nos protegit in periculis, quibus in hoc vita cursu sumus obnoxii.

DE DEVOTIONE
ERGA SANCTISSIMAM VIRGINEM.
MONITUM.

Vaneis Devotio erga beatam Virginem generatim sumpta, sit argumentum, quod latissime patet, magno tamen esti Concionatoribus adjumento. Etenim cum multis negotiis faciat integrum elucubrari Sermonem in singulis festisitatis peculariter, opportune Virginis devotione supplet; & exordi dicimus opere Auditoribus sublinetur, eisque proponenti ferme, quo doceantur de officiis, que profunda sunt Dei pars; & hoc pacto latius aperitur campus ad explicandum quo in pretio habenda sunt illius magnalia; que sunt rationes propter quas illam colere debemus; quantum illa caram gerat nostra salutis; quemque finit ejus qualitates Redemptoris, & Liberaticis humani generis; quoniam minus exercet tamquam Advocata, & Mediatrix peccatorum apud Filium; & quam protectionem illis concedat. Itaque ad Auditoris erudititionem inventur occasio aperiendi Culum suum in propagnando cultu, qui iure debetur Matri Dei contra prejudicia non solum hereticorum, qui ilium delere conantur, sed etiam contra nonnullos Catholicos, qui temere hanc redargunt devotionem qualiter in immodiicam, & pericula proximum exceptione accelererunt, quavis non difcedatur ab Ecclesiæ doctrina, & sententia Patrum atque doctissimorum Theologorum.

*Ecce quid devotio erga Virginem subrogare potest in locum quoniam Mysteriorum, quae modicam suppeditat copie ad sermonem elucubrandum; quid libertatem tolerari in felicitatibus localibus, vel que sunt nove institutiones, in memoriā aliquis beneficii per eūs intercessionem impetrati, vel aliquid miraculi, vel tandem que mere sunt devotionis, semper tamen accidente approbatione Ecclesie: cum enim pauca spissant dicenda in particulari, non deest ius consiglien-
di ad ea que dicere possimus generatim de devotione erga Deiparam.*

PARAGRAPHUS I.

Multiplex Sermonum hujus argumenti Synopsis

I. **U**t methodice de devotione, & officiis Christiani erga Sanctam Virginem loquamur, ad tria redigimus quae fermonis hujus partitionem efficiunt.
i. Ad fenus, qui habendi sunt. **i.** Ad cultum illi adhibendum. **ii.** Ad virtutes in illa imitandas. Cogitemus de Sancta Virgine, uti cogitandum est. Illam colamus uti condenda est; imitetur illam in iis, quo potius imitari. Sublimis fenus, quos forebimus de merito ejus, & de admirabilibus perfectionibus illius erunt causa, & ratio devotio-
nis, quam illi proficetibus. Cultus, quem illi praefabimus ratio erit; propter quam illi placebimus, ejusque amorem, ac patrocinium nobis comparabimus. Imitatio eminentium Virtutum ejus certam faciet nostram praedestinationem, & confir-
mabit oraculi veritatem promittentem verum Mariam servum perire non posse, & certum esse felicitatis xtema ea certitudine, qua non alia haberi certior potest in vita.

In punto primo. *Sensus sublimis*, quos debemus concipere de Sancta Virgine ad regenda officia, qui illi redudent finem, defum debent t. ex incomparabili dignitate Deiparæ, que altissima est, ad quam valeat Deus meram attollere creaturam; ex eminentibus perfectionibus, virtutibus, & meritis ejus, quibus sufficiunt sublimem hanc dignitatem; 3. ex eo quod pro nobis est Advocata, & mediatrix apud filium suum &c. 4. ex auctoritate, & potestate quam habet aperit Deum, & qua sine ulla comparatione superaret reliquorum Sanctorum merita.

Si inter eos, qui addicti sunt Virginis servitio, aliquis inventari potest devotus indiscretus, fatendum est etiam inventari potes indiscretos Confessores inter eos, qui Virginis devotos fugillant. Hi conque sunt 1. *quaif* Virginis, tamquam diuinatiti aliqui, cultus adhibeatur: 2. *quaif* illi defundantur honoris tituli, qui illam minime deceant, praferent vero Mediaticas, ac Reparaticas: 3. *quaif* illi nova defundantur privilegia, non in Scripturis, neque in traditione revelata. Hos quaebus ad examen vocemus, ac inde eruerimus certas regulas prudenter honorandi Calorum Reginam. Queruntur 1.

In altero punto, quod respicit cultum, & obsequia que illi tribuenda sunt, postquam Patronum, & Conciliorum auctoritate probatum fuerit, Sancte honorari posse; facile potest offendiri non deesse proprium pecularem cultum pro Dei Matre, qui hyperdulia nuncupatur, videlicet post cultum supremum, qui Deo uni debetur, quidquid tribui potest honoris; obsequii; & laudis Sancte huic Virginis, nihil meritis eius excedere posse &c.

In tertio, quod est Virtutum ejus imitatio, offendendum est, in hoc proprio confitente devotionem erga Virginem, & hinc inhahere omnia bona, que nobis ab hac devotio- nis specula expectanda - Ex libro Paris Aurelianensis de devo- tione erga S. Julianam Virginem.

Si hodierna die aggredior vobis verba facere de devotione
ne erga Beataam Virginem, non idoneo hunc apud vos sermonem
instituo, ut illam in vobis excitem, quodquidem in
vobis suppono erga Dei Mactem omnes zeli, & observantia
senus, quos illi debet: Hoc igitur dumtaxat ago, ut in re
tanti momenti vos de illis erudiam, quae Christianis perfectis,
& vere spiritibus ignoramus non sunt, si pervenire velint ad
proximam rationabilis habui cultus, quem Apostolus etiam, at-
que etiam nobis commendavit: *Rationabile obsequium eorum.*
(Rom. 12.) Itaque, Auditores lectissimi, quin vobis suadem
devotionem erga Mariam, fert animus docere, quomodo hac
devotio sit in sufficienda, & ex ea proficiendum, ut per hanc
fandiscantur. Illius vobis vero characters ostendam, de-
fectus aperiam, ababus detegam, ut hinc qualis ulu-
faciens sit, intelligatis. Poteram ne argumentum eligere
pietatis vestra convenientius, atque utilius ipsi devotioni,
de qua agitur? Hac et Divi Bernardi sententia in tribus
principiis constitutis officiis, que sunt honorare, invocare,
fuevise? Sed est etiam prudenter honorare Virginem, illi
omnes tribue qualitates, quas illi tribuit Ecclesia. Unus
quidem est Redemptoris Mediator Jesus Christus; sed non
defult Mediatores intercessiones, inter quos Virginis nonne
primus locus tributus? 3. Queruntur de zelo, quem Virginis
in his devoti praferunt in tenuis quibundam privilegiis, qua-
in illa cogoscent, gratiarum quidem in immaculata illius
Conceptione, & gloria vero in eius triumphali Assumptione
Sei temper in eodem principio permanentes rationcheinur
ex omnibus privilegiis, que fine iuram divinorum iactura di-
vine Maternitatis nitorum commendat; ullum est, quo
rationabiliter illi negare possumus? Nonne sufficit haec privi-
legia, a doctissimis Ecclesie Patribus esse recognita, a com-
muni fidelium facta probata, validissime conjecturata, solidis
fimisque testimonio innoxia? Sed talia sunt omnia privilegia
que honoramus in Virgine; ideoque prudenter hanc honora-
mus. Opus igitur est, ut ministerium verbi Dei hodierna dic-
te neccularium ad fervandum cultum, quem Virginum om-

nium Sanctorum pialemus? Sed quidquid Hæresis conata est, Virginis cultus viguit, vigebatque.

Pars altera. Invocone Sanctam Virginem, sed illam efficaciter invocare. Virginem invocare possunt, quandoquidem Ecclesia Sanctos invocari posse decrevit; & aliquo certum est ita Dei Matrem habere omnem misericordiam, & potestatem, que necessaria est ad nobis opem ferendam. Ita Parres argumentati sunt. Non Iosam Mariam invocare possimus, sed debemus; cur? ut nosmet conformes prebeatamus Ecclesie, ut gratiam nobis compareremus, ut nobis procuremus contra Mundum pericula validum patricinium, ut certam efficiamus salutem nostram. Sed omnia in hoc finit, ut Virginem efficaciter invocemus, videlicet ita, ut nostra preces illi placeant, & non fructu illam invocemus. Hac in extrema duo sunt evitanda; 1. nimis confidentia in Virginis protectione; 2. nimis parum confidentia in hac eadem protectione; 1. nimis confidentia, qui nonnunquam preces offerimus sibi nimis præfidentes, idque Deo consumuelios, indignas Matre Dei, & nobiscmetis pernicioles. Preces huiusmodi efficaces esse non possunt. 2. nimis parum confidentia. Mihil video audire loquentes censores cultus Virginis, peccatores in statu peccati ad illam confugere nequaquam posse; quia actu contritus, & penitentis non est, & quia Dei amorem non habet. Sed eto contritus, & penitentem non esse, nonne petere potest per Virginis intercessionem, ponenter gratiam, & quin actu habeat amorem Dei, nonne potest illum desiderare, & obtinere per Virginem? Eo facculo, quo videmus tot animas aberrare, & præterire, ne obstruamus illis vias redemptiois, & salutis. Una autem ex viis est finita in Virgine Confidentia.

Pars tertia. Virginem imitari. 1. Quid in Virgine imitari debemus. Quare imitari debeamus. 1. Sanctitatem perfectionem, perseveriam, & invariabilem Sanctitatis firmitatem. 2. Quare illam imitari debeamus, ut simus particeps gloria ejus quam poterit. Hujus Virginis exemplum, ejus exempla imitari. Proper hoc configuramus ad illam; ipsi nonmet devovamus; devotionem ejus, & inviolabilis illius servitudo adhæsionem profiteamur. *Hoc est argumentum, & partitio Partis Boudalorum in Sermonem Assumptionis.*

III. Assumptio pro themate verbis illis: Liber Generationis Iesu Christi. *Marth. 1.* Mythiscus hic liber ab altero conceptus in mente Dei ipsius, & tandem expectatus, denique in lucem prodit, ut incipiat tenebras dissipare omnium facultatum, & certum sum, vos fatis esse perspicere, utre adhuc integra negligitis librum hunc non alium esse nisi Beatum Virginem. Ipsi vero vita liber est, non solum quod fini fuillum complecti debet, qui vita est omnium hominum, & qui principem obtinet locum in genealogia Salvatoris Mundii, sed etiama quia nemo locum inveniet in hac Sanctorum genealogia, nisi ille in hoc scriptis fuerit, videlicet nisi Sancta Virgo faceatur illum esse ex numero filiorum suorum. Hinc credidi, non posse me illi gratiorem efficeri panegyricum, quam admixtio plures illi seruos comparare, neque horoscopum in ipso nativitate ejus articulo feliciori, quam ostendendo Ipfam esse Alfrum propidum, quod præfere debet: spirituali nativitatibus omnium, ut sint ex numero praedictorum. Ceterum elogium, quod tribuo hodierna die beatæ huic creaturæ, cuius nativitas potius caelestis est, quam terrena, illam vite librum appellans, fert animus probare folium titulum hunc, ejus jam pridem posselemon obtinuit; quondamque Sanctus Epiphanius (*Sermones de Despera.*) illam appellat librum incomprehensibilem, qui fecit, ut verbum aeternum legetur in Mando, & qui ex Sancto Joanne Damasceno (*Orat. 1. de Narivo. Virginis.*) est liber recens, quem præparavit Deus ab aeternitate, ut ibi Verbum suum scriberet, & cum Verbo omnium fecreta, quorum maximum, profundissimum, ac maxime impenetrabile est hominum praedictario.

Ad hanc igitur Veritatem solide constituendam, & integrare ex speculatione hauriendam, ad quam argumentum me deductum esse videatur; cum Angelico præsumponamus ex actibus Voluntatis Dei, qui spectant ad nostram praedictionem, tres esse præfert, qui ceteros complevit videantur. 1. Amorem specialem, quem habet Deus pro aliquibus ab aeterno, per quem fecerit illos ex terra aliorum sine aliqua causa hujus amoris præter bonam voluntatem suam erga illos, quam Theologici vocant prædilectionem, amorem electionis, & prælacionis, & quod effectus, ut vulgo Eleæti, & Prædestinati vocentur. 2. Est preparare illa media, que sunt gratia sua, quibus certimmo illos ad hunc beatum finem adducat secundum verba Augustini, qui collocare videtur in hoc toto prædictionario ordinem quamvis pars tantummodo sit. *Preparatione beneficiorum, quibus certissime liberantur, quicunque liberantur* (Lib. 2. de Prædest. SS. c. 17.). 3. Illis procurare finaliter perseverantiam quo signum imponit aeterna eorum felicitati. Sed si tota nostra prædictio præsumptionem econtra ad hanc referatur, illam dumtaxat ex parte Dei dei, oleniamus 1. Specialem hunc amorem, & prælacionem hanc quam habet Deus pro nonnullis ab omni eternitate, respicere peculiariter famulos Mariae; ostendamus 2. illam quatenus dispensatio de Devotione erga Virginem Tomo 2.

Heretici Devotionem erga Mariam superfluous titulo infimant; spiritus fortis inanem vocant occupationem, & Novatores imprudentiam; sed veri Christiani solidam devotionem.

I. Et

De Devotione erga Sanctam Virginem.

Miramur nonnunquam, quod Sacer Textus novi testis V. menti adeo pauca loquuntur de Magalibus Virginis, & quantumvis modicum zeli habemamus, cuperemus Evangelium fatus de eloqüs illius verbū facere. Sed in hoc, inquit Theolog., statuenda est maxima laus ejus. Spiritus fanthus, auctor, non ignorabat super quo fundamento confitetur eis. Sponsa Magnalia, creditus quod Delapar qualiter recte explanat, omnibus eloqüs suppleturam; & ubi probata fuerit Filius divinitas longa enumeratione miraculorum, qua in dubitationem revocari non possunt, deinceps fore ut maximi honores quilibet nequaquam negarentur illi, que pro tanto Filius parente haberetur. Et sane fatis eis duo haec intelligere verba Mater Dei, ut abunde inventari quid faciascere potest etiæ gloriæ Sanctissime Virginis; & quicunque recte penetraverit sensum duorum horum verborum, invenit, ubi constitueri posse, & regere devotionem Fidelium erga Dei Matrem. Animadvertissemus etiæ enim duos esse populos aque evitandos in Maris cultu, quorum alterum eis, in illa non confidere; alterum vero confidere usque ad temeritatem. Errores duo, qui cum invicem adveniuntur, quæ nos privant subtilis potissimum simul ac subtilerum, quod ad vitam aeternam habemamus. Alii Sancte Virginis negantes hanc lineam potestatem, & extremam hanc bonitatem, quam in illa venerantur Ecclesia, subruunt fundamenta nostra confidence; ali vero bonitatem hanc exaggerantes, atque attollentes usque ad mollem, ignavamque Indulgentiam erga sclera sua, tandem in damnatum incident præsumptionem. Ego vero affirmo, Deipara qualiter fatus esse ad errorem utramque auferendum: nam quatenus Mater Dei, habet ubi legitimam statuat confidentiam, & finis hac eadem qualitate habet unde inanem hanc præsumptionem evertat. Prima confederatio præbebit summam consolationis cauſam famulis Mariae, illis apertos confidentes sue cauſas legitimas; Altera vero inspirabit illis salutarem timorem, ne relaxentur, deſtruentes præsumptionis suæ fundamentum. *Pater Cheminalis sermones de Devotione erga Virginem Tomo 2.*

Heretici Devotionem erga Mariam superfluous titulo infimant; spiritus fortis inanem vocant occupationem, & Novatores imprudentiam; sed veri Christiani solidam devotionem.

3. Et sane solidam est, quia fundata est supra lapidem fundamentaliæ Jeſu Christi. Hoc illud est Evangelicæ difficultatis, quod supra firmam petram fundatur non ventis laborantem potest, non fluctibus concorri. Consensus omnium ferme Fidelium conspirantium ad Mariam tot modis colendam, & formicam confidentiam in illius protectione constitutam, & in omnibus necessitatibus ad eum opem implorandam, & confusa fero conspiratio ad eandem tot, tantisque laudes extollendam omnes impulsu fideles ad illam in honore habendam, & sumendum per Mediatrix apud Filium suum; zelus, quem prefeter Ecclesiæ in hac devotione Filiis suis inspiravit, in peculiari cultu illi adhibendo, in Mysteriis illius celebrandis, in ioc festivitatibus in honore illius instituendis, in tot magnificis Tempis illi edificandis, in tot religiosis illi devovendis, quarum finis, & officium est eidem famulandi, denique multitudine fere innumeris miraculorum, que Deus quotidie operatur in eorum gratiam, qui ad Sanctam Virginem confluunt, totidem sunt demonstraciones soliditatis hujus devotionis; Quibus qui videt non datur manus, cœsus est, vel perinas, vel hereticus.

4. Devotionis hujus soliditas in hoc sita est, quod nos peculiariiter adgit ad Sanctam Virginem imitandum. Imitatio Virtutum eius est cultus accepitissimus, quem illi præstare valamus; eatus omnis, qui huc non tendit, superficie est, velianis occupatio. Se de mancipare virtutis, que Virtutibus eius sunt oppedita, cum interim illi levius aliquot precam præstat obsequium, hoc est illam labiis honorare, dum simul corde defonctatur. Salvi esse non possumus, nisi Jeſu Christo similes evadimus; sed ratio facilis, ac tuta similes evadendi Jeſu Christo, est Mariam imitari. Hac illius autographi imago est perfectissima. Fieri posset, ut lumen, quod ex Jeſu Christo refugerit, oculis nostris perstringeret, si in illam immediate eos figeremus. Experimente in nobis Maria linea menta perfectam adquirimus cum Filio similitudinem. Illa cum Sancto Paulo dicit nobis, sed potiori jure, quam Paulus: imitamini me, non secus auge imitata sum Filium meum; sed magis, quam Paulus obtemperat, quis nos ad imitandam invitas, certissime nobis impetrabat gratias ad illam imitandam necessarias. Nobis igitur adlaborandum est, ut imitemur omnes Maria Virtutes, que pro nobis esse debent autographi loco; nobisque persuaderem debemus, Filium ejus nos dicere, quod olim Moysus Deo, Respic fidelem hanc mearam Virtutem imaginem, quæ tibi debet; & cura omnia illius exprimerem linea menta; hoc est virtutes omnes, quarum tres potissimum illi cordi sunt, & per quas illa mihi-simillima facta est. Prima est portas; Maria Virgo, Maria omnium Creaturarum purissima, pati non potest cor immundum. Humanitas aliera est virtus illius, quam peculiariter in illa imitari oportet, que ideo fuit Dei Mater, & super Creaturas omnes exaltata, quia omnia sunt humilia; itaque illa nobis, quæ est Filius suis est. *Dicere a me, quia misericordia, & humilis corde.* Tertia virtus, quam imitari debemus, est amor Filii sui, quem fenes ipsa infinita magis dilexit. Itaque perfectum hoc exemplar pro virili parte imitantes, nonne sperares pollamus fore ut quam primum perfecti evadamus? &c.

Devotione, quam profiterem erga aliquem, a quæ penderemus, innotribus plenius constituit. 1. in bonis qualitatibus, quas possider, & meritos, propter quæ ad aliquam evectus est dignitatem adhementem. 2. In Beneficiis, quæ ab illo recipimus, vel, quæ jugiter recipimus. 3. in protectione, quæ non nos confutemus speramus; & quæ nec necessitatis, nobisque pollamus polliceri. Prima ratio patitur in nobis, in actionibus tuis illam exprimerem contare per universas: tres vero potissimum, quæ illi sunt antiquissima, habilitas, observantia, & generationis. Altera sensum gratitudinis: tercia sensum confidentia. Facile est hoc omnia applicare Sancta Virginis, & inde sermonis parsitatem proponere. 4. Considerando quid illa sit in gratia, & in gloria, mecum, digo item quæ tunc supra omnes meras creaturas, quam observantiam, quem honorem, quæ obsequia non illi debentur. Postea que debemus Deo, pollamus ne aliquid nimis illi præstare. Marii Dei, gratias omnibus cumplatae, elevata in gloria, dilecta Deo, privilegiis super puras omnes creaturas ornata, quæ præstare non debemus officia? & nonne nos beatos adhuc pollamus? eo quod ejusdem cultu, deo fumus?

5. Quid spectat ad beneficia, quæ recipimus, & quoties ab eisdem recipimus. Nam vixerit cooperata est salutis nostra contentus Mysterio Incarnationis, quæ est nostre letitiae origine; conjugens passiones suas cum illis Filii sui iuxta Crucem; quia participes sunt omnium Mysteriorum Salvatoris; & modo quæ non debemus illi animi gratificationem pro ea, quam nobis largitur protectione, pragmatias, quæ nobis procurat; quandoquidem omnes transeunt per manus illius, & illas, cuicunque sibi placuerit, distributis pro Medicatrix officio, que fungitur apud Filium, ita ut de illa dicere possimus illa Sapientia verba: *Venerem mihi omnia bona, cum illa.* (Sap. 7.) Omnia, quæ habemus bona, ab illa in nos derivant, & omnia, quæ speramus, non nisi per ipsam consequemur.

6. In illa finaliter habemus confidemus: quia certi sumus ejusdem auxiliis in omnibus occasionibus, in quibus salus nostra non inimici; nos protegit ab inimis, & laiques, qui ab illis, struntur. Denique devotionem hanc, verbo, viam estutiorem, & faciliorum, per quam aeterna felicitas valeat comparari; quamobrem Sancti affirmant hoc certissimum esse nostra prædictio indicium.

VIII. Magnam habemus devotionem Sacra Marii Dei plurimas ob cauſas, quas tamen ad tres potissimum rediguntur: 1. certi sumus ejusdem, auxiliis in omnibus occasionibus, in quibus salus nostra non inimici; nos protegit ab inimis, & laiques, qui ab illis, struntur. Denique devotionem hanc, verbo, viam estutiorem, & faciliorum, per quam aeterna felicitas valeat comparari; quamobrem Sancti affirmant hoc certissimum esse nostra prædictio indicium.

IX. Devotione erga Sanctam Virginem certissimum est medium ad Virtutem, & eminentem sanctitatem adquirendum. 1. Quia effectus, ut inveniamus potentissimum intercessorem apud Deum, ut gratias obtineamus, quæ sunt necessaria ad proficiendum in via perfectionis, & recentes inadi-

progrexis in Sanctitate faciendo. Ad hanc, neque sub illis clientela, qui ei fideleri famulantur, se facili corrupione præseruant; periculosa occasione evitant, refusum prævorum exemplorum impressionibus, quæ sapientiam in interiorum trahunt; & scropoli sunt innocentia eorum funestis; nullum invententes obicem in exercitatione Virtutis, magnis incedunt pâsiibus, & ut cum Propheta loquer, currunt in viam Mandatorum ejus, & cito ad perfectionem apicem perueniunt.

2. Adjicte, si devotionis generatum per prium est mulierem penas, que a Virtute separari non possunt: sicut ambigunt, quomodo Servitus suis habeat crucis, ex omnium Sanctorum confessione; ex quotidiana experientia innotescit; devotio erga Mariam non solum levius efficit iugum Domini, sed efficit etiam, ut cum alacritate, & gaudio feratur; ita ut sic ad dulcedem proprium est character Genitricis Dei, videtur quoque effectus dulcedinem suam in ea omnia, quæ ad eum servitatem pertinet, & suave, & jucundum videatur quidquid propter amorem ejus suscipitur.

3. Quia ipsa per perfectissimum Virtutis exemplar, quod imitari valeamus, ut sancti, & perfecti evadamus, nobismet persuaderem debemus, Salvatorem nobis dicere quod olim Moyse. Respic fidelem hanc Virtutem mearam imaginem, quæ autographi loco tibi esse debet; & cura omnia illius exprimerem linea menta; hoc est virtutes omnes, quarum tres potissimum illi cordi sunt, & per quas illa mihi-simillima facta est. Prima est portas; Maria Virgo, Maria omnium Creaturarum purissima, pati non potest cor immundum. Humanitas aliera est virtus illius, quam peculiariter in illa imitari oportet, que ideo fuit Dei Mater, & super Creaturas omnes exaltata, quia omnia sunt humilia; itaque illa nobis, quæ est Filius suis, quem fenes ipsa infinita magis dilexit. Itaque perfectum hoc exemplar pro virili parte imitantes, nonne sperares pollamus fore ut quam primum perfecti evadamus? &c.

Devotione, quam profiterem erga aliquem, a quæ penderemus, innotribus plenius constituit. 1. in bonis qualitatibus, quas possider, & meritos, propter quæ ad aliquam evectus est dignitatem adhementem. 2. In Beneficiis, quæ ab illo recipimus, vel, quæ jugiter recipimus. 3. in protectione, quæ non nosconfutemus speramus; & quæ in necessitatibus nobisque pollimus polliceri. Prima ratio patitur in nobis, in actionibus tuis suis, quæ illi sunt antiquissima, habilitas, observantia, & generationis. Altera sensum gratitudinis: tercia sensum confidentia. Facile est hoc omnia applicare Sancta Virginis, & inde sermonis parsitatem proponere.

4. Considerando quid illa sit in gratia, & in gloria, mecum, digo item quæ tunc supra omnes meras creaturas, quam observantiam, quem honorem, quæ obsequia non illi debentur. Postea que debemus Deo, pollamus ne aliquid nimis illi præstare. Marii Dei, gratias omnibus cumplatae, elevata in gloria, dilecta Deo, privilegiis super puras omnes creaturas ornata, quæ præstare non debemus officia? & nonne nos beatos adhuc pollamus? eo quod ejusdem cultu, deo fumus?

5. Quid spectat ad beneficia, quæ recipimus, & quoties ab eisdem recipimus. Nam vixeret cooperata est salutis nostra contentus Mysterio Incarnationis, quæ est nostre letitiae origine; conjugens passiones suas cum illis Filii sui iuxta Crucem; quia participes sunt omnium Mysteriorum Salvatoris; & modo quæ non debemus illi animi gratificationem pro ea, quam nobis largitur protectione, pragmatias, quæ nobis procurat; quandoquidem omnes transeunt per manus illius, & illas, cuicunque sibi placuerit, distributis pro Medicatrix officio, que fungitur apud Filium, ita ut de illa dicere possimus illa Sapientia verba: *Venerem mihi omnia bona, cum illa.* (Sap. 7.) Omnia, quæ habemus bona, ab illa in nos derivant, & omnia, quæ speramus, non nisi per ipsam consequemur.

6. In illa finaliter habemus confidemus: quia certi sumus ejusdem auxiliis in omnibus occasionibus, in quibus salus nostra periclitatur, præfertim vero in articulo mortis. Hanc invocat Ecclesia, in omnibus publicis calamitatibus &c.

P A R A G R A P H U S . II.

Fons, unde hauriri copia paret ad has partitiones exponendas; & autores de hoc argumento: agentes.

S. Anctus Augustinus serm. 18. de Sanctis, & 2. de Annuntiatione, postquam ibi sermonem habuit ad Mariam amorem, & gratia assimi pennisimum, declarat se illius ope indigere devota oratione.

S. Sanctus Andreas, quem aliqui Jerosolymitanum Patriarcham, ali Cretensem dicunt, duros edidit sermones de Maria obitu, in quorum altero similem habet orationem ad illius openet pendet.

S. Sanctus Ildephonse Archiepiscopus Toletanus, qui sep-
tim vivocebat scuolo, in libro, quem edidit de Beata Mar-
i Vir-

Applicatio nonnullorum Scripturae locorum,
quae hunc argumentum.

De filio
deus filius
Matrem
nunquam
prae-
dictato-
rum.

Mulier secum filius tuus: ecce Mater tua. Joann. 19. Quantum nihil habemus in facie literis, quod formaliter, & explicite tribuat filii virginis ius peculiariter ad gloriam; tamen in utroque Testamento plura inventi sunt. Omnis potest collata fuit tibi Santa Virgo in Celo, & in terra. Utrobius que eris tamquam Dominam; & nihil aliud nisi Filiu tui. Et profecto hoc unum dicimus est, quod Filius generis illud est, quod Sanctus Joannes referit. Jam fidelium cum est in Cruce, & videret Matrem suam cum dilecto discipulo, dixisse Matri, Multe etes filii tuus; & mox discipulo: ecce Mater tua. Magna fuit in his verbis Mylodia. Ne referam quidquid Patres dixerint in hoc argomento, immorior in sententia plurium Doctorum, qui docent Virginem tunc representant Ecclesiam tamquam sanctorum partem illius; & ipsa concurrens cum filio Dei a productione spiritualem omnium electorum, quo mortalibus cum doloribus ad Crucis pedes parvitur. Addunt etiam Sanctum Joannem representantes omnes predestinatos, & omnes adoptivos Dei filios, qui dati fuerunt Virginis, & positi sub eius protectione. Sed si Sanctus Joannes representabat omnes Dei filios, & omnes predestinatos, sequitur, omnes predestinatos dari Virginis, ideoque ex hoc esse numerus, si fuerint Maria filii, & omnes predestinatos esse ex numero filiorum suorum. Ita post sexdecim sexula nobis est illud in adjutorium nostrum vocandi sub titulo adeo suavi, & propitio. Angelus enim dixerat illi: Ecce conceperis, (Luc. 1.) & Iesus Christus filius ejus natus est ostendens illi Sanctum Joannem discipulum suum, sumili locatione: Ecce filius tuus. Tunc Patres aliqui dicunt: apparuit magnum donum caritatis Sacramentum, relinquendo nobis Matrem suam loco protectricis, loco Consilii, Advocati, & Matris, docentes nos, qua reverentia, qua veneratione, qua confidentia ad illam accedere debeamus. Sienim dedit illam Sancto Joanni, & in persona ejus Ecclesia universa, hoc accidit ex parte quidem, ut discipulus hic illam honoraret tamquam Matrem suam spiritualem, illam, quae vere Dei Mater erat; ex altera vero parte, ut daret huic Matri, quam brevi amilioris erat, recentes filios, quos ut ita dicam, in lucem edidit.

Maria obli-
vici nego-
tia. Matrem
sua. Sed prope-
ta mortis
articulo, o-
fendit filii
Matri
affectionem
sua vita
procurans
eternam.

Nonquid obliuisci possit Mater infantum suum, ut non interficeretur utero filii sui. Igitur. 19. Mater obliuiscine potest se Matrem esse, & relinquere filium suum? & quoniam vivi oblivisci posset, Deus ne, cui major inest caritas, quam matribus omnibus profiteretur, ne nequam oblitum. Tu vero, Sanctissima Virgo, obliviscire potes tot filiorum, quos tanto amore proferueris? Quam in occasione reservares patrem, si hanc Matris affectionem ostenderes, si obliuisceretis nostri in hora mortis; & cum imminet periculum in nullam redditus spem intereundisti? Ubinam esset hihi Matris amor, & affectus, siad intuitum periculi adeo terribili otia, tranquille fineres misere perire eos, quos tamquam filios resipicis? Quid nullus affectu calamitatem nostrarum, quam unica prece posse amovere, abnuis sis ferre opem, qui te amarunt, coluerunt, & tamquam Matri suae famulatim sunt? Hac una cogitatione tibi inferit injuriam; hac nunquam ingreditur in animum meum, & si inquam ingredieretur, dicerem quod cum Ecclesia: Monstra eis offe Marem; Oferende, te vere nostram etiam Matrem in hora mortis; nunc enim potes nobis beatam vitam procurare. In exemplum dolorum parus dedit filio tuo in stabulo Bethlehem vitam similem nostram; sed ut dares nobis vitam supernaturalem similem suam, quid patia non es iuxta Crucem? & modo, & nos vivere facias vitam gloriae, & ab altera morte nos libereres, utraris satie est favore, atque auctoritate tua; & id negabis? hoc fieri nequit.

Amor obli-
vici, non
vici nisi
eternam.

Qui diligit me, diligenter a Patri meo. Joann. 14. Hac in re dicens possumus, quod ipse Iesu Salvator dixit Apostolis suis: Qui diligit me diligenter a Patri meo; quoniam nequam certatim illi suu deuterum obsequia. Profecto recte instituta est deuotio, cum est conformis universalis fiduciam praxi; & si Sanctus Augustinus uitius uniformitate, atque extensione fidei Catholicorum in omnibus locis ad probandum illos veram habere Ecclesiam, validum est argumentum fidelitatis, & laetitiae devotionis erga Beatam Virginem, pietas universalis fiduciam erga Mariam. Non desunt de cies centena personarum milia, que singulis diebus implorant eum potentiam, & maternam protectionem; innumeris vocum clamantium numerus ubicunque nos ad illius devotionem invitat; Spiritus Dei generalis motus tribut omni statui, & conditioni omnium regionum. Et vere dicens possumus, Carlos enarrare gloriam ejus, & firmamentum annectare ejus magnitudinem, quorum per universum orbem fontis, & in extremisque terrarum plagas per-
ficit. Omnes nationes, que sub Celo sunt, que Deum adorant, colunt mirabilia, que fecit in illa. Europa, Asia, Africa, America obstipuerunt magna, que fecit illi qui potest est. Sed credendum non est, pietatem Fidelium erga Mariam, que tanta in luce resulgeret, esse tantum simplici populi devotionem. Capita coronis redimita sibi glorie verterunt illi servire, eamque Dominum, & Reginam confiteri.

Ora-

Paragraphus IV.

169

Quomodo adimpleretur oratione, & non potest amplius creare fidei nostra sublimiorum; fatis est oculos aperire, ut videatur. Statim agnoscitur id, quod Sanctissima Virgo praedixit iam prius fuisse adimpleum. Tot monumenta ad illius gloriam sublata; tot tempora nomini illius conferata; tot manus ad laudes ejus scribendas occupatae; tot ora ad illius elegia praedicanda aperta, perhibent authenticum testimonium Veritatis prophetia ipsius. Ecce beatitudine Sanctissime Virginis universo recognita. Quia mihi est consolatio recogniti honores, qui tibi deteruntur, Virgo sancta! in omnibus terrarum partibus, in quibus Evangelium predicatum fuit, & ubi Filius tuus adoratur! Quia mihi laetitia considerant qui tempora tibi adiudicata fuerint in orbe terrarum? Quot dies festi in honorem tuum instituti? quod Sancta Societas Ordinum militarium, Communianum Religiosarum, que te peculiares recolunt cultu, & quae feste tibi devoverunt? Ex quoniam fieret fermo Regum, qui sibi horum reverentur Sancte Virginis cultu, ne omittamus Ludovicum cognomento Justum gloriosissimum recordacionis, qui sollempnem fecit oblationem personae sua, ditionis, & subditorum tuorum Calesti huius Regime, & qui ut infigne praberet devotionis seu momentum, depositus super altare Domini nostri Parisii coronam, sceptrumque suum, & volvit, ut quotannis fieret pecularia memoria facti hujus gloriosissimi Sacra Asumptionis die in omnibus Galliarum Ecclesiis. Quod succedit eis Ludovicus Magnus alio confirmavit editio, quo horatur omnes Regni sui Praefates, ut pro viribus subditos suos excitent ad singularem reverentiam, & specialem devotionem erga Deiparam.

Universus Christianus orbis omnibus sculpsis praefulsi devotio suam erga Sanctam Virginem, & hoc devotio probata fuit magno miraculorum numero, quo totidem sunt illius monumenta, candem placuisse Deo, illi carum, acceptamque fuisse. Non solum Sancti Patres, & Doctores, sed tota generatio Ecclesie conata est honorare, & laudes ejus attollere, & hic semper fuit Spiritus Ecclesie, quemadmodum et contra Spiritum hereticos fuit gloria eiusdem nebula ossuenda. De ipsa magna, & gloriola dicta fuerunt, & arduum effet dicere numerum librorum, qui de hac devotione conscripti fuerunt multa cum pietate, & doctrina; & Sancti Patres respondent illis, qui de hac multitudine conqueruntur, illam unquam fatis laudari posse; Sanctus Bernardus vero peculariter assertit, licet omnes homines de illa scribere, aut loqui admiserentur, eos tamen nunquam fatis esse dicturos. Hinc arguere debemus Devotionem erga Mariam esse propriam devotionem Ecclesie, quia id profertur, & peculiari cura, quia illam honorat, & elogis, quibus illam prosequitur. Et vere ejus applicatio in hac re profusa est singularis: quandoquidem non solum ejus colit Mylodia, & adeo religiose celebat festos dies, quos ad illius gloriam instituit. Sed perinde ac omnes haec sollemnitates non sufficieren ad satisfaciendum fuit devotioni, definit adhuc in singulis hebdomadis die, quem in eum memoriam consecrat; & oblatione, quibus cumulat eam Celi, & Angelorum Reginam appellans, fuit invicta argumenta observantia, & honorum, quos illi pricipit adhiberi; prasertim vero miracula, que Deus operatus est, & operatur aliud quotidie in hujus devotionis gratiam, palam probant hanc suam esse voluntatem, ut scilicet omnibus, & ab omnibus fidelibus in honore habeatur, cum Deus nequeat operari miracula ad probandum errorem, vel impietatem. Cum autem de Miraculis loqueretur, loqueretur illis, qui in dubium revocari non possunt, innoxie ei autoritatem, quam negare non licet: scilicet lunt, quae ad Ecclesiasticis potestibas approbantur, post diligens, & sufficiens examen, vel que scimus testimonio Auctorum praeclarae Eritudinis, & eminentis Sanctitatis, qualia inventantur in ipsi Concilis, veluti in secunda Nicena Synodo, quod satis oftendit ut else de illis loqui, scribere, & predicare, cum legitime approbata sunt, quoniam hec praxis est Ecclesie in Concilio generalibus. Excerptum ex libro Domini Boudiani de Devotione erga immaculatas Virginem Delapara.

PARAGRAPHUS IV.

Loci & sententia Sanctorum Patrum, hujus argumenti.

Tu es spes unica peccatorum, Maria, in te nos rursum est ex-
petitis premium. Sanctus Augustinus ferm. 2. de
Annuntiatione.

Sicut laudibus efforam nescio. Idem loquitur de Ma-
ria Virgine.

Sancta Maria succure miseris, juva pusillanimis, refue
miseris, ora pro populo. sentient omnes tuum iuvavimus. Idem

Agnosco certe, & diligis diligenter se, & prope est in veritate invocantibus se, praefacit illi, quae videt sibi conformes fu-
tos. Idem super Salve Regina.

Si Mariam diligis, si valitis ei placere, annulamini. Idem

Nulli dubium quia non solum ad laudem Christi pertinet, quidquid Generis sue impensum fuerit. Idem ad Eustochium.

Servamus semper tali Regina Maria, qua non derelinquit spe-
rance in te. Beda Homilia de Santa Maria.

Besta Virgo omnium encyclium excedit. Joannes Damasceno de Asumptione.

V

Maria est Civitas refugii omnibus consurgentibus ad eam, Idem.

De votu tibi esse, o Beata Virgo, est arma quidem habere, quae Deum ita das quae vult salvos fieri. Idem.

Digna est Beata Maria inter omnes creaturas, ut eam per ce-
teros homines, & Angeli suscipiant. S. Epiphanius de laudiis
viris.

De Virginem qui omnia illius dixerit, nunquam te a veritate
aberraveris scopo: acutam dignitatem magnitudinem nulla
unquam oratione exequatur. Basilicus Seleucensis Oratio de Au-
nunt. Virg.

Nemo qui salvus fuit nisi per te, O Beata Virgo; nemo qui
liberatur a malis, nisi per te, nemo est cuius misericordia grata,
nisi per te. Sanctus Germanus Constantinopol. Sermon de Beata Virgo.

Si tu de seruatur, quidnam de nobis fuit, o Sanctissima Dei-
para, Spes, & vita Christianorum. Idem ibidem.

Non Maria assidue in ore servorum versari, figuram est vi-
tæ. Idem ibidem.

Hoc Dei sumus est, pro dignitate laudare. S. Andreas
Creten. Oratio de dormitione Virginis.

Omnes amat Beata Virgo amore invictabilis, quod in ea, &
per eam, Filius ejus, & Deus summa dilectione dilexit. Petrus
Damiani.

Sicut Beata Virginem sicut esse meriti, & gracia apud
Deum, ut nibilorum, que velitis effici possit aliquatenus, effi-
ciuntur. Sanctus Anselmus de Concept. Virginis.

Si merita invocavisti non meruisse, ut exaudiatur, merita
tamen Marii intercedenti, ut exaudiatur. Idem de excellenti-
tate Virginis.

Velocior interduum est salutis, memorato nomine Marie, quam
Iesu. Idem.

Data est illi omnia potestas in Celo, & in terra, nibil illi
impossibile, cui possibile est relevare in salutis spem desperantes.

Idem de Laudibus Virginis.

In manibus ejus sunt thesauri miserationum Domini. Petrus
Damiani.

Quaramus gratiam, & per Mariam queramus; quia quod qua-
rit invicem, ex frustis non potest. Sanctus Bernard. ferm. de
Nativit.

Advoquant primis peregrinationis nostra, quia tamquam judicis
Mater, & Mater Misericordia, suppliciter & efficaciter salutis
natura negata perfracta. Idem Serm. 1. de Asumpt.

Filioli haec pectusam scalae, haec mala magnificencia, haec re-
ratio spiritus mei. Idem ferm. de Aquae ductu.

Secundum accessum hales apud Deum o homo! Ubi Mater
est, ante Eum, Filius ante Matrem; Mater ostendit Filio peccato-
rum & horas; Filius ostendit Patri lapsus, & vulnera: ihesu genu-
la portat esse repulsa, ubi tot sunt amoris iniqua.

Idem de Mediatori nostra, Iesu, est, per quam suscipimus.

Misericordiam tuam Dens, ipsa per quam & Dominum Iesum
Christum in domos nostraras excipiimus. Idem ferm. 2. de
Asumpt.

Hac est, qua coris Mundus reparationem obtulit, salutem om-
nium impetravit; constat enim pro universo genere humano fuisse
soliditatem. Idem ferm. 1. de Asumpt.

Sicutus Misericordiam tuam, Virgo Beata, si quis est, qui in-
veniatur in te necessitatibus meminerit defuisse. Ibidem.

Cui divina pietatis abyssum, cui vult, & quoniam vult, &
quando vult, creditur aperiere, ut nemo tam enormous peccator pe-
tit, cui sancta Sancta Sanctorum parrocchia suffragia prefatis. Idem
super Salve Regina.

Domina nostra, Mediatrix nostra, Advocata nostra. Idem
ferm. 2. de Adventu.

Opus est Mediatrix apud Mediatores istum, nec alter nobis
utiliter, quam Maria. Idem.

Christus redemptus genus humanum, peccatum universum con-
sult in Mariam. Idem ferm. de Asumptione.

Intrumini quanto devotionis affectu, eam a nobis volueris be-
norari, qui coris boni plenitudinem posuit in Maria. Idem de
Aqua ductu.

Es quid spes in nobis est, si quid grata, si quid salutis, &
Maria novitatem redonatur. Idem.

Mariam sequens non deicias; ipsa rogans non despicias; ip-
sam cogitas non erras; ipsa tenetem non corrui; ipsa protege-
nas; ipsa ducas non fatigaris; ipsa propria perveris.

Idem.

Agnosco certe, & diligis diligenter se, & prope est in veritate
invocantibus se, praefacit illi, quae videt sibi conformes fu-
tos. Idem super Salve Regina.

Si Mariam diligis, si valitis ei placere, annulamini. Idem

P. O Vir-

O Virginem admixtam! Parentum reparatricem, & postororum misericordiam! Idem super missus est.

Inventione in Maria capitis redemptionem, ager curationem, spissi consolationem, justas gloriam, peccatorum curiam. Idem serm. in signum.

Maria omibus Misericordia suam aperit. Idem ibidem.

In Maria nibil auferimus, nibil scribibile, sed eis tota faveatis.

Idem ibidem.

Si non sit past repulsam, per Maria manus offere momentum,

quidquid offere vis Deo. Idem.

Maria in omnibus invocanda necessitatibus. Idem sermone super Missus est.

Qui digne coluerit Mariam, iustificabitur, & qui neglexerit eam, morietur in peccatis suis. S. Bonaventura in Psalterio.

Maria fidelissima Mediaux nostra salutis. Idem in Speculo cap. 8.

O Maria! peccatorem tui Mundo despolium matrem affectu templariorum foves, non deponit, quaque remundo Iudei mundum esse excepit. Idem ibidem.

Majorem Mundum Deus facere posset, maiorem Matrem, quam Matrem Del facere non posset. Idem ibidem.

Spiritu desiderans, prius munificus, & auxilio desiderans unica adjutor. Sanctus Ephrem de laudibus Virg.

In causa desiderans obicitur inter Deum, & hominem, quod vultus Beatae Mariae. S. Antonius tit. 15. cap. 19.

Nobis perfusum esse debet de hac religione nostra Virginitate, cum Sanctos colimus, & veneramus, in illis colimur, quod nos ad majorum impudentiarum Sancte Virginis veneratio, quam reliqui sancitatis, in ipsa colis, & honorari, quod Deus in illa collacavit, & quod illa accepta Deo: itaque tota devozione, & veneratio, quae peculiariter Maria deferunt, celebra in gloriam Dei. Adoramus in illo supremam excellentiam quam habet ex se, & quidquid habet tamquam nostram Religionis objectum, vel nostram devotionem, et Deus, vel a Deo maior tamquam ex principio; idque omnes religiosi honores, quos devotio nobis fuerit, ut Maria tribuamus, tendunt in Deum tamquam ultimum finem.

Nihil aquius, rectiusque institutum est, quam Christiani deo, ubi Ecclesia spiritu regitur; non enim dicendum est quod quemadmodum per columnam obiciunt heretici, nos Virginem, quam ipsi Deo, etesse devotiores. Illam sapientia confiditius invocari, quam Jesum Christum; verbo, Creatura tribu, quod unum Deo tribuendum est. Profitemur ergo semel pro semper cum Ecclesia, nos, unum agnoscere Deum, & unam Dei Matrem, & plures Dei Servos, & nos devictis his cultus, nostri objectis obsequia unicuique debita praefare secundum ordinem, & gradum elevations; videlicet Deo uni honoris supremos: Virginem honorem divino inferiorem, sed superiorem illi, quem reliquis Sanctis prestatim, & denique Sanctis omnibus honorem maiorem illi, qui Mundi Principibus deterunt. Ad quam valetatem indigantur Theologi nostri his utuntur terminis, qui non ultra pro barbaris habentur, ex quo adhibiti fuerint ad explicandum caput hoc nostrae Religionis. Supremos enim honores, quos Deo reddimus, appellant adorationem laetitia; ita ut sicquicunque praterquam Deo adhibenter, idolatrias committeretur. Devotionem vel cultum, qui Deiparae praefatur, adorationem vocant hyperbole; & dico illam, quae Sanctis aliis adhibetur. Hoc adorationis vocabulum, quod aede sacrum, & augustinum videtur, & quo tantum ut licet cum deo sermo est, suum habet latitudinem, qua comprehensitudo quodvis cultus religiosi geni, quod reddimus Deo, seu Deiparae, seu Sanctis omnibus, & nobis minus mirum videret, quia Sancti Patres eodem vulgo utuntur; quandoquidem Scriptura eadem utitur etiam cum omni personatione genere, cui debetur honor, & reverentia; quod operis premium est animadvertere ad evitandam aquivocationem in re tanti momenti.

Hac doctrina, quae majori explicatione non indigeret, praeposita, si magis peculiariter scire volumus, in quo finit in tur, ecco quendam rationabilem posse mihi video. Cum quo habebam voluntas eca sit, opus est, ut intellexi perfusum sit eis per fidem de excellentiis, & magnitudine Sancte huius Virginis, quod illam dignam efficit omni honore, & reverentia; quod operis premium est animadvertere ad evitandam aquivocationem in re tanti momenti.

Inimicus salutis, & beatitudinis hominum, qui semper devotionem erga Mariam, & Sanctos evertere conatus est, suis variis haereticorum lectiones, cum non potuerit votum suorum aniqui summanum; non ita pridem adiunxit illam immunitate in cordibus plurimorum Fidelium novum artificio, illa avertendo a pluribus Sanctis præibus ab universa Ecclesia approbat, quae hanc forebant devotionem, & scandalos libellis in jocum traducendo illam, perinde ac esset contraria primo Spiritui Christianismi, vel afferret aliquam immunitatem honori, qui Deus debetur.

Quia in re non est admodum arduum detegere spiritum erroris, atque mendaci, qui cum haereticos falso colore in errore inducerit, rursum conatur eodem uti ad verorum Christianorum pietatem fallendar. Verum ad artem hanc eludendam memini oportet, 1. quam differat cultura fecimus. 2. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 3. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 4. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 5. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 6. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 7. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 8. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 9. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 10. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 11. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 12. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 13. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 14. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 15. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 16. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 17. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 18. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 19. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 20. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 21. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 22. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 23. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 24. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 25. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 26. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 27. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 28. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 29. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 30. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 31. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 32. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 33. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 34. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 35. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 36. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 37. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 38. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 39. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 40. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 41. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 42. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 43. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 44. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 45. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 46. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 47. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 48. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 49. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 50. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 51. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 52. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 53. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 54. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 55. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 56. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 57. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 58. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 59. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 60. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 61. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 62. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 63. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 64. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 65. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 66. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 67. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 68. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 69. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 70. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 71. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 72. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 73. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 74. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 75. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 76. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 77. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 78. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 79. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 80. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 81. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 82. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 83. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 84. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 85. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 86. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 87. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 88. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 89. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 90. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 91. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 92. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 93. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 94. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 95. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 96. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 97. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 98. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 99. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 100. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 101. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 102. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 103. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 104. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 105. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 106. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 107. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 108. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 109. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 110. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 111. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 112. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 113. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 114. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 115. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 116. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 117. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 118. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 119. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 120. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 121. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 122. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 123. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 124. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 125. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 126. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 127. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 128. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 129. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 130. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 131. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 132. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 133. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 134. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 135. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 136. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 137. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 138. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 139. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 140. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 141. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 142. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 143. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 144. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 145. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 146. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 147. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 148. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 149. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 150. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 151. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 152. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 153. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 154. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 155. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 156. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 157. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 158. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 159. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 160. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 161. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 162. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 163. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 164. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 165. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 166. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 167. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 168. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 169. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 170. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 171. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 172. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 173. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 174. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 175. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 176. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 177. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 178. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 179. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 180. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 181. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 182. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 183. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 184. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 185. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 186. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 187. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 188. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 189. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 190. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 191. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 192. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 193. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 194. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 195. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 196. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 197. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 198. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 199. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 200. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 201. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 202. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 203. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 204. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 205. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 206. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 207. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 208. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 209. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 210. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 211. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 212. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 213. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 214. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 215. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 216. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 217. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 218. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 219. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 220. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 221. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 222. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 223. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 224. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 225. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 226. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 227. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 228. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 229. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 230. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 231. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 232. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 233. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 234. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 235. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 236. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 237. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 238. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 239. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 240. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 241. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 242. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 243. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 244. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 245. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 246. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 247. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 248. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 249. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 250. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 251. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 252. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 253. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 254. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 255. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 256. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 257. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 258. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 259. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 260. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 261. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 262. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 263. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 264. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 265. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 266. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 267. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 268. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 269. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 270. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 271. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 272. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 273. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 274. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 275. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 276. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 277. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 278. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 279. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 280. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 281. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 282. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 283. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 284. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 285. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 286. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 287. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 288. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 289. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 290. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 291. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 292. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 293. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 294. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 295. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 296. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 297. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 298. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 299. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 300. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 301. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 302. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 303. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 304. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 305. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 306. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 307. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 308. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 309. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 310. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 311. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 312. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 313. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 314. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 315. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 316. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 317. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 318. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 319. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 320. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 321. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 322. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 323. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 324. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 325. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 326. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 327. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 328. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 329. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 330. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 331. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 332. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 333. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 334. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 335. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 336. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 337. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 338. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 339. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 340. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 341. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 342. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 343. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 344. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 345. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 346. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 347. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 348. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 349. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 350. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 351. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 352. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 353. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 354. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 355. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 356. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 357. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 358. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 359. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 360. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 361. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 362. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 363. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 364. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 365. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 366. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 367. Viam, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari. 368. Cultum, qui Maria debetur, in ipso Deo terminari.